

DOĞA AKTİVİTELERİ GRUBU 2025 EMLER DAĞI TIRMANIŞ FAALİYET RAPORU

Raporu Düzenleyen: Ali Rıza Arslan
Faaliyetin Adı: Aladağlar / Emler 3723m zirve tırmanışı.
Bölge: İç Anadolu / Niğde
Güzergah: Karayalak kamp alanı - Mola taşı - Çelikbuyduran geçidi - Emler zirve - Çelikbuyduran geçidi - Mola taşı - Karayalak kamp alanı
Tarih: 08 Ağustos 2025 - 11 Ağustos 2025
Hedefi: Zirve tırmanışı yaparak yaz dağcılık teorik eğitiminin pratiğini yapmak.

Faaliyet Sorunlusu: Muhammet İrkın
Yardımcı Eğitimciler: Gökçe Atik İrkın
Emre Mansur Armutlu
Kaan Mıcık

Katılımcılar:

1	Çağla Su Taşdemir
2	Sefa Ridvan Unlu
3	Elif Yıldırım
4	Mansur Emre Armutlu
5	Ali Rıza Arslan
6	Özge Tiftikçigil
7	Cem Demirayak
8	Ayşegül Kanal
9	Aytül Özcan
10	Erkam Çam
11	Tarık Akkuştur
12	Mehmet Yersiz
13	Kaan Mıcık
14	Gökçe Atik İrkın
15	Muhammet İrkın
16	Buse Turan
17	Nusret Köse

FAALİYETTE KULLANILAN MALZEMELER:

Kamp Malzemeleri:

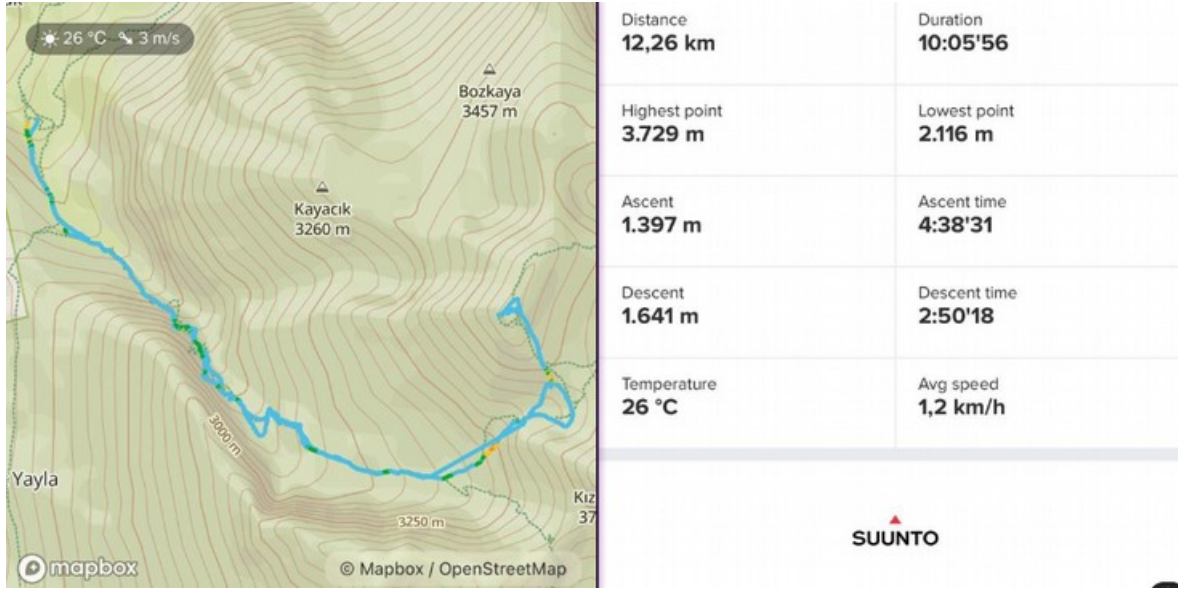
3 Mevsim çadır, uyku tulumu, mat, ocak, kartuş tüp, yemek pişirme seti

Kişisel Malzemeler:, Sırt çantası, teknik ceket, kaz tüyü mont, polar, eldiven, bot, buff, kafa lambası, güneş gözlüğü, güneş kremi.

Teknik Malzemeler: Kask, baton.

Ekip Malzemeleri: 1 Gps, 2 ilkyardımcı seti, 1 boyunluk, 1 termal battaniye, 1 uyku tulumu, gps'li saatler.

TIRMANILAN ROTA: TIRMANIŞ KLASİK ROTADAN YAPILDI

<https://maps.suunto.com/move/alirzaarslan/689979a4e23c925ac5d961b6>

Kamp Yeri : Karayalak kamp alanı

Mesafe : 8-9 km

Hedeflenen Zaman:12 saat

Harcanan Zaman : 12 saat

Toplam Gün Sayısı: 2 Gün

Tehlikeler: Rota üzerinde tırmanırken yer yer eğimi dik ve gevşek taşlı yüzeylerde hareket ettik. Taş yuvarlanması, hızlanarak tehlike oluşturması gibi faktörleri önlemek için böyle yerlerde grup olarak birbirimize yakın hareket ettik. V ve Z formasyonlarına geçmekten sakındık.

HAVA DURUMU:

Rüzgâr : Zirve tırmanışı sırasında 0-10 km/h - Zirve'de 10-15 km/h

Hava sıcaklığı : Gündüz en yüksek +26°C. Gece en düşük +8°C.

Bulut/sis ve yağış: Faaliyete başladığımızda hava açıktı. Rüzgar yer yer 0-10km/h esti. Zirveye yaklaşığımızda rüzgâr 10-15 km/h kadar çıktı. Hava hep açıktı.

ULAŞIM : Çukurbağ köyüne otobüs ile ulaşıldı. Kayalar kamp alanına traktör ile gidildi.

Program Akışı:

09.08.2025:

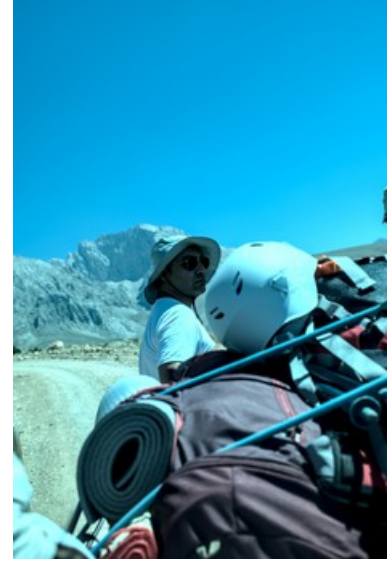
09 Ağustos cumartesi sabahı klübün ayarladığı otobüsle İstanbul'dan yola çıktık.

Yolda iki kere mola vererek 12:45'te Niğde'nin Çamardı ilçesine bağlı olan Çukurbağ köyüne (Ulvi'lerin evi) ulaştık.

Köyde bizi Doğa liderimiz Muhammet İrkin, yardımcı eğitmenimiz Gökçe Atik İrkin, Ulvi Uçer ve Ulvi'nin ailesi karşıladı. Çantalarımızı indirip güzel bir kahvaltı yaptık. Kahvaltı için Ulvi ve ailesine teşekkür ederiz.

Saat 14:00'da traktör ve arazi aracıyla Karayalac kamp alanına hareket ettik.

15:30'da kamp alanındaydık. Hemen çadırlarımızı kurup dinlenmeye geçtik.

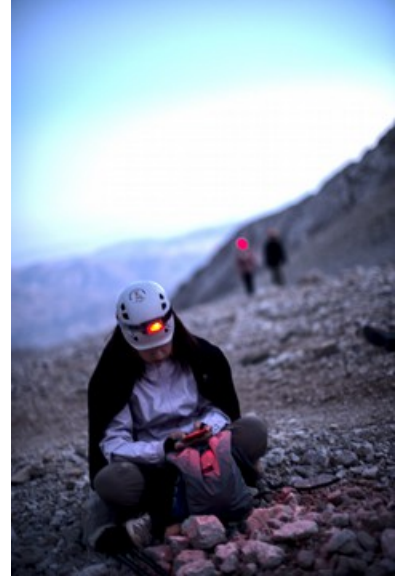
Akşam yemeğimizi yiyip çay/kahvemizi içip 20:30'da mutlak sessizliğe geçerek çadırlarımıza çekildik.

10.08.2025:

01:15 sularında tüm ekip uyanarak sessiz bir şekilde hazırlanmaya başladı. Sessizliğin sebebi kamp alanında faaliyet yapacak başka ekiplerin istirahat halinde olmasıydı.

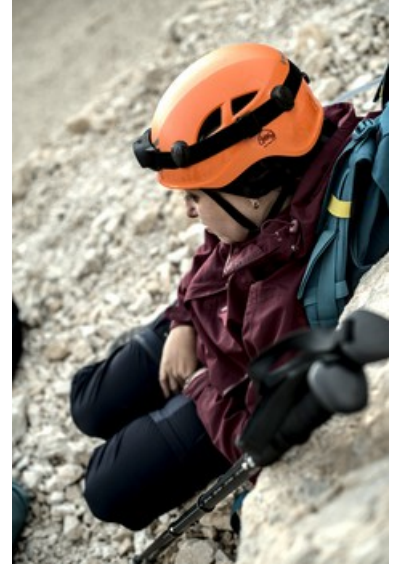

Son malzeme ve kişi kontrollerimizi yaptıktan sonra 02:00'de kamptan ayrılarak tırmanmaya başladık. Genel olarak vadiyi takip ettik. Gece olmasına rağmen yolda çok fazla baba olması ve belirgin patikalar sayesinde GPRS'e gerek duymadan ilerledik.

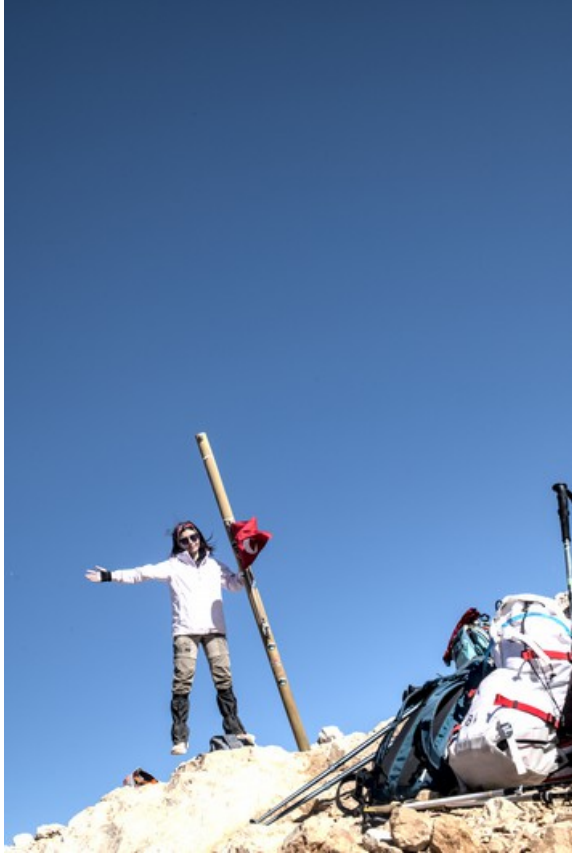
02:15'de bir katman molası verdik. 03:40'da kapıyı geçtik. Arada uygun yerlerde küçük nefes molaları vererek 05:30'ta Molataşına ulaştık. Burada 15dk mola vererek dinlendik. Bizden bir hafta önce giden arkadaşlardan Molataşı'nda suyun azalmış olduğu bilgisini almıştık ancak gittiğimizde su oldukça bol akıyordu.

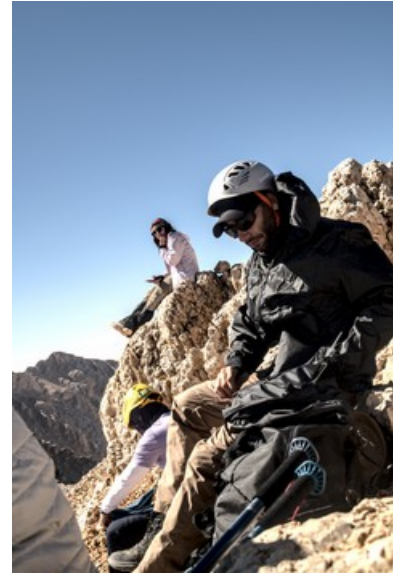
Saat 07:00'da Çelikbuyduran'daydık. Burada da diğer uzun molamızı verdik. Su yine bol akıyordu.

Çelikbuyduran'dan sonra yine kısa molalar vererek ilerledik ve saat 09:00'da Emler zirveye ulaştık.

DOĞA AKTİVİTELERİ GRUBU

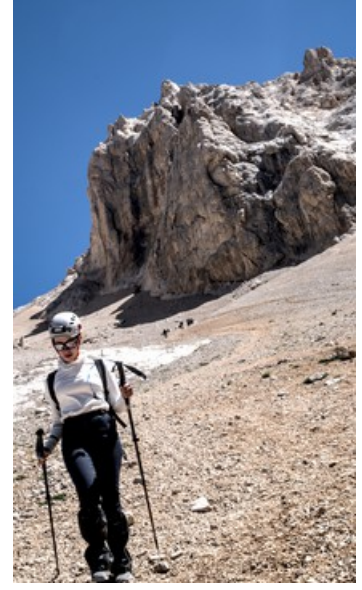

Zirvede yemeğimizi yedik ve fotoğraflarımızı çektik. Klübümüzün bir diğer ekibi de Emler Batı rotasından zirve faaliyetine başlamıştı. Onlarla zirvede buluşup beraber inmeyi planlamıştık. Uzunca bir süre bekledikten sonra 10:20'de zirveden inmeye başladık.

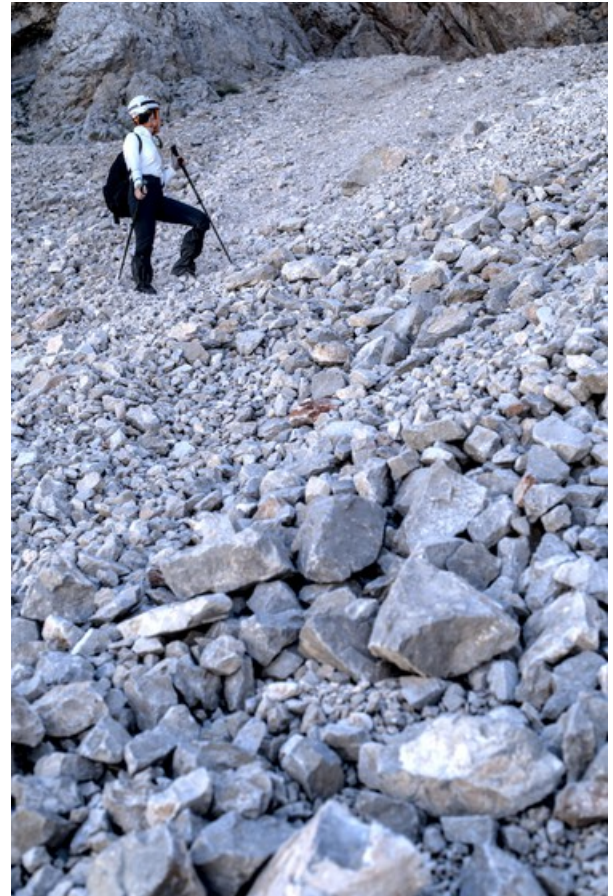

Çarşaklardan yarlanarak hızlıca saat 11:00'de Çelikbuyduran'a ulaştık. Burada su ikmalimizi yapıp biraz dinlendikten sonra tekrar inişe geçtik.

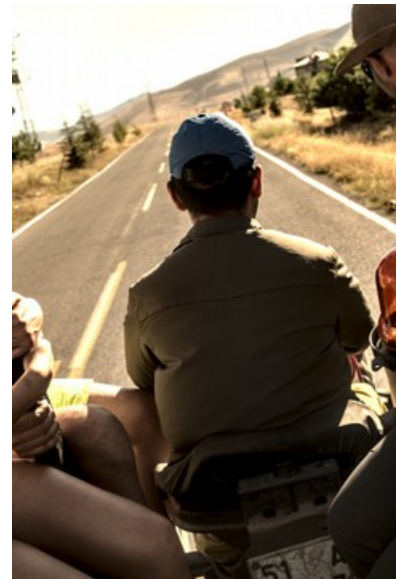

Çelikbuyduran'dan bir süre sonra verdiğimiz kısa molada ekibi ikiye bölerek hızlı inenlerden bir grup oluşturduk.

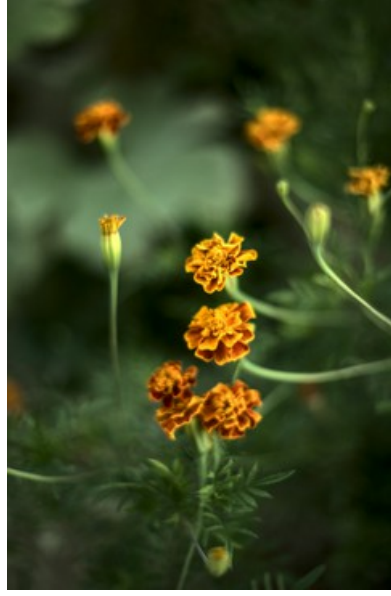

Bu grup hızlıca saat 13:45'te kamp alanına ulaştı. Saat 14:30'da tüm ekip kamp alanına ulaşmıştı.

Küçük incinmeler ve zedelenmeler dışında faaliyet süresince herhangi bir vukuat olmadı. Kamp alanına gelince bileği ağrıyan ve dizi incinen arkadaşlarla ilgilendik. Ağrı kesici krem, kas gevşeticileri ile rahatlamalarını sağladık. Ulvi'nin karpuz sürpriziyle herkesi canlandırması harikaydı. Teşekkürler Ulvi.

16:30'da kamp alanından motor ve arazi aracıyla Çukurbağ köyüne doğru hareket ettik.

Ulvi ve ailesi bizi akşam yemeği ve çay ile karşıladı. Burada biraz dinlenip Batı Emler faaliyeti yürüten diğer grubumuzun gelmesinin ardından saat 21:00'da otobsmzle İstanbul'a doğru yola koyulduk.

11.08.2025:

Sabah 08:00'da ekibin son üyesi evine ulaştı ve faaliyetimiz başarılı bir şekilde tamamlanmış oldu.

Sonsöz:

Genelde faaliyet raporlarında sonsöz olmaz ama bazılarımızın fotoğraf yerleşiminden yeterince alamayacağımı düşündüğüm lirizm ve romantizmi böyle bir bölüm yaparak vermek istedim. Aslında bu istek de tam olarak benim sayılmaz. Sanırım son dönemde yaptığım paylaşımlardan yola çıkılarak rapor görevi bana verilmiş olabilir. Elden geldiğince diyelim...

Ne yaptık biz: dağa çıktık.

Dağ serttir, güç harcatır, acı veririm. Çıkması zor, inmesi eziyettir. Akıl bize böyle söylüyor ama gel gelelim kalbin söylediğine. O bambaşka bir şey der. Birlikte acı çekilerek oluşturulan bağlılığın yanılmıyorsam psikolojide bir adı var. Sanırım hala akıl konuşuyor. O bir sussun.

Birbirinin eksikliğini, yeri geldiğinde gücünü hatta moralini motivasyonunu yani duygu durumunu bile ayarlayarak çıkılan bir yer dağ, yaban... Birbirini hep kollamak, arkada kimseyi bırakmamak, sorunları el birliğiyle çözmek, birlikte hareket etmek... Böyle bir durumda nasıl bir kardeşlik bağı hissetmesin, çıkacak ve inecek gücü kendisinde bulamasın insan? Böyle bir his, ağrıyan ayakları, tutmayan dizleri, “bitmeyecek bu yol” diye bağırarak aklı susturarak, insanda faaliyeti tamamlayacak gücü açığa çıkarıyor. İşte bu artık kalbin devreye girip ekibin tek bir vücut olarak hareket etmesini ve faaliyetin sorunsuz tamamlanmasını sağlayan şey. Biraz da talih...

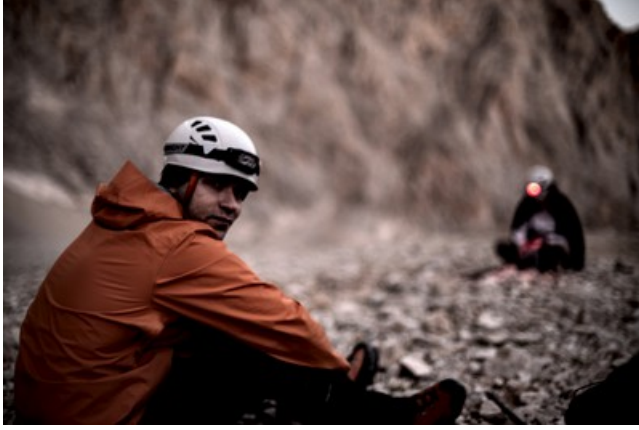
Dağda ne var, niye çıkıyoruz? Hiç bir şey. Ne ağaç, ne ot, ne böcek, sadece taş ama bunların dışında öyle şeyler var ki bazıları görülebiliyor, bazıları görülemiyor.

Görülebilir kısmı, nefes kesen manzaralar: uzakta zirveler, zirvelerin üzerine konmuş etrafına çiçek gibi saçılmış bulutlar, seçilen köylerin cılız ışıkları, hikayeleri, uzaklığın verdiği yabancılaşma hissiyle içinize işliyor. Sonra, bir de bakmışsınız artık siz de manzaranın bir parçası olmuşsunuz.

Daha önce çıkanlara imrenmek artık bitmiş, siz de çıkmışsınız. Onların gördüğünü görmüşsünüz. Hatta şöyle söyleyelim: çok az insanın görebileceği şeyler görmüşsünüz, hissetmişsiniz. Görülemeyen şeyleri yaşamışsınız. Sanırım bu söylediklerim, ‘dağa çıkmak’ın zorluklarını mantıken katlanılabilir bir

dengeye oturtuyor. Yetmediyse sizin teraziniz bozuktur, çektiğiniz selfi ve grup fotoğraflarının eşsizliğini dara olarak kullanabilirsiniz.

Çok uzatmayayım.

Dağcı her dağa gittiğinde bir hikaye oluşur. İnsanın en kalıcı mücevheri bir hikayeye konu olması değil midir?

Ben gelenekçi değilim ama bu yazıya hala çarpıcı bir son bekleyenlere şöyle yapayım:

Manzaranın mübalağası sizi yanıltmasın. Biz dağlara, içimizdeki zirvelere ulaşmak için gidiyoruz DOSTUM!

DOĞA AKTİVİTELERİ GRUBU